

תת"ע 10505/01/14 - מדינת ישראל נגד מילאד שחאדה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10505-01-14 מדינת ישראל נ' שחאדה
בפני כב' השופט נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות
תעבורה י-ם ע"י ב"כ עו"ד גלעד משולם

המאשימה

נגד

מילאד שחאדה ע"י ב"כ עו"ד אמיר דיואני

הנאשם

הכרעת דין

האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של **נהיגה בשכרות** בכך שביום 01.01.14 בשעה 02:10 לערך, נהג הנאשם ברכב בהיותו שיכור, ובדוגמה של אוויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף הנו 530 מיקרוגרם, העולה על הרמה המותרת בחוק, בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**") ותקנה 169ב לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**").
2. בתשובתו לאישום כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, וטען כי כפירתו מתמקדת בזמנים, במיומנות השוטרים, בפלטים ובהשגחה. משכך, קבעתי את התיק לשמיעת הראיות בפניי.
3. אולם, הסניגור מיקד את חקירתו הנגדית הן של השוטרת והן של מפעיל הנישוף לעניין ההשגחה על הנאשם טרם ביצוע הבדיקה וההקפדה על הזמנים הנדרשים. כמו כן, בסיכומיו זנח הסניגור את הטענות לעניין מיומנות השוטרים והפלטים והתמקד בטענה לגבי השאלה האם השוטרים השגחו על הנאשם בפרק הנדרש טרם ביצוע בדיקת הנישוף.
4. בסופו של יום, לאחר שמיעת הראיות, טען הסניגור כי לא ניתן להרשיע את הנאשם על סמך בדיקת הנישוף שכן לטענתו לא הוכח כי השוטרים הקפידו על הזמנים הנדרשים על פי הנוהל טרם ביצוע הבדיקה אולם, לא חלק על קיומן של ראיות נוספות אחרות המעידות על שכרותו של הנאשם. ולפיכך, ביקש הסניגור להרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

הראיות

5. מטעם המאשימה העידו בפני העדים הבאים:

עמוד 1

רס"ל בתאל דרלי, השוטרת אשר עצרה את רכב הנאשם לבדיקה, ביצעה לו בדיקת נשיפון ובדיקת מאפיינים ולאחר מכן, העבירה אותו למפעיל הנישוף על מנת שיבצע לו את בדיקת הנשיפה (להלן: "**השוטרת**"). השוטרת ערכה את ההזמנה וכתב האישום (ת/1); מזכר (ת/2); דוח עיכוב (ת/3) ודוח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת/4).

רס"ר מאור כהן, מפעיל הנישוף ביצע לנאשם את בדיקת הנשיפה (להלן: "**מפעיל הנישוף**").

6. מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו.

גדר המחלוקת

7. גדר המחלוקת נעוץ בשאלה האם קיים כשל בבדיקה שבוצעה לנאשם, בשל אי הקפדה על לוח הזמנים הנדרש טרם ביצוע הבדיקה.

דין

האם חלפו 15 דקות בטרם בדיקת הנישוף

8. טרם אדון בשאלה זו, אתאר בקצרה את אשר ארע במהלך אותו אירוע וזאת על מנת לבחון את טענת הנאשם.

9. השוטרת עצרה את רכב הנאשם לבדיקה אקראית, ובבדיקת נשיפון שנערכה לו נמצאה אינדיקציה לשכרות. בנוסף, במהלך השיחה הראשונית שנערכה בינו לבין השוטרת, השיב הנאשם בחיוב לשאלה האם שתי אלכוהול וציין כי שתי "וודקה". עוד ובנוסף, הנאשם נכשל בדיקת המאפיינים שנערכה לו ולפיכך, הוחלט לבצע לו בדיקת נשיפה, והנאשם נלקח מהמקום לאזור מחסום חיזמה שם הייתה נידת עם מכשיר ינשוף. השוטרת העבירה את הנאשם למפעיל הנישוף לצורך ביצוע בדיקת הנשיפה.

10. מכאן, השאלה אם נשמר פרק הזמן הנדרש טרם הועבר הנאשם למפעיל הנישוף לצורך עריכת הבדיקה.

11. על המפעיל לוודא שהחשוד בנהיגה בשכרות לא אכל, לא שתי, לא הקיא, לא עישן, וכן לא החדיר חומרים כלשהם לפיו ו/או לאפו, 15 דקות לפחות בטרם ביצוע הבדיקה במכשיר (סעיף 2.ב.4 לנהל לאכיפת חשד לשכרות בנהיגה).

12. השוטרת ערכה מזכר (ת/2) ובו פירטה את נסיבות המקרה ובין היתר כי מתחילת המועד בו נעצר הרכב ועד לביצוע הבדיקה נשמר קשר עין רצוף עם הנאשם והיא ווידאה כי הנאשם "**לא אכל, לא שתי, לא עישן ולא הכניס דבר מה לפיו**" (ת/2).

13. בהתאם לפלטי בדיקת הנישוף תחילת הבדיקה נערכה בשעה **03:16** והסתיימה בשעה 03:22. מכאן, השאלה האם הוכח כי טרם תחילת ביצוע הבדיקה נשמר לוח הזמנים הנדרש.

14. השוטרת העידה כי היא עצרה את רכבו של הנאשם בשעה 02:10 כפי שציינה בדוחות שמילאה (עמ' 4, ש' 3-4). השוטרת נחקרה בנקודה זו ארוכות על ידי הסניגור אולם עדותה לא נסתרה ואף יתרה מזאת הנאשם העיד כי הוא נעצר על ידי השוטרת בשעה 02:15 (עמ' 9, ש' 9).
15. השוטרת תחקרה את הנאשם וביצעה לו את "מבחני הביצוע" אשר בסיומם הועבר הנאשם לידי מפעיל הינשוף במחסום חיזמה. השוטרת העידה כי לא יתכן מצב כי ההשגחה בוצעה למשך זמן קצר יותר מ- 15 דקות אלא לזמן רב יותר "מן הסתם לקח 15 דקות יותר כי הבאנו אותו מהשטחים" (עמ' 6, ש' 13).
16. אכן, מקובלת עלי טענת הסניגור כי יש להקפיד ולרשום את שעת עצירת הרכב בשעת אמת ולא להסתמך על הזיכרון. שכן שיטת העבודה במהלך טיפול בנהג שיכור מחייבת הקפדה מלאה על תיעוד הזמנים, שכן קיימת משמעות למהלך האירועים וסדר הזמנים בטיפול בנהג שיכור.
17. אולם, במקרה דנן, לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו. הנאשם בעצמו העיד כי אף מהמועד בו הגיע למחסום חיזמה המתין למשך מעל לחצי שעה טרם ביצוע הבדיקה (עמ' 9, ש' 14-15).
18. גם מפעיל הינשוף ציין ב"דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף" (ת/8) שערך כי טרם עריכת הבדיקה הוא וידא כי מהרגע שעוכב ועד לבדיקה חלפו 15 דקות לפחות בהן הנבדק לא שתה, לא אכל, לא עישן, לא הקיא ולא הכניס דבר לפיו/ואו אפו.
19. מפעיל הינשוף העיד כי הוא לא מסתמך רק על הכתוב במסמכים אלא הוא גם שואל את השוטרת שהשגיח על הנאשם ואם מתעורר ספק כלשהו לגבי הקפדה על לוח הזמנים אזי הוא לא מבצע את בדיקת הינשוף עד שמוודא שהחשוד היה במשמורת השוטרת ובהשגחתו במשך 15 דקות (עמ' 8, ש' 21-22).

האם הנאשם עישן סיגריה

20. הנאשם לא הצליח לעורר ספק שמא עישן סיגריה בסמוך לביצוע הבדיקה. הנאשם העיד במהלך עדותו הראשית "רציתי לעשן התחלתי לעשן, הגיע אלי שוטר אחר אמר לי אסור לך לעשן ולעשות דברים כאלה ושבעמוד בצד..." (עמ' 9, ש' 15-16). מדובר בעדות כבושה אשר נטענה במהלך עדותו בניסיון לעורר ספק בתקינות הבדיקה. השוטרת העידה כי יתכן שהנאשם ביקש לעשן אולם לא אושר לו לעשות כן (עמ' 6, ש' 21-22). יתרה מזאת, גם אם אקבל את טענת הנאשם כי התחיל לעשן סיגריה טרם ביצוע הבדיקה הרי שבהתאם לעדותו הוא המתין למעלה מחצי שעה במחסום חיזמה טרם נערכה לו הבדיקה.
21. לאור כל האמור, הגעתי למסקנה כי המאשימה הרימה את הנטל הדרוש במשפט פלילי והוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם נהג בשכרות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה.
22. אציין כי כאמור ב"כ הנאשם לא חלק על כך כי קיימות ראיות אחרות מלבד בדיקת הינשוף כי הנאשם נהג בשכרות.

לסיכום

23. לאור כל האמור לעיל, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ה' שבט תשע"ה , 25 ינואר 2015, במעמד הצדדים